ἀϝοτο καλίζωσιν. ἀϝοτοῖ καλοι παραγίνονται.
ἀϝοτο παδῶν. δεξιᾶς προσφέρεως.
ἀϝοτο βχεοδν. συνέγγυς. ἀοτίκα.
ἀϝοτόχεγμα. καὶ ἀοτὸ τὸ πεᾶγμα. ἐμπλουτίζων.
ἄϝως. ἑκοίως. παλαίως.
ἀϝχημα. καύχημα.
ἐυχήματα δαιμονολογήματα. λέγονται δὲ καὶ ὐ-
ἰυχήν. ζεάχηλος.
ἀϝχοῦντες. καυχάμενοι.
ἀϝχροὺς ζηρεδία. ἀναισβεία.
ἐυχρωῦντας. λυπῶντας
ἀϝχρωῦς ὀκοδαινοὺς. ἐυπαρεοὺς συγνοὺς.
ἰϝχώρ. ζρίχωδες.
ἀϝχωρ. ἐπαιρώμενος. καυχώμενος.
ἀϝχω. αὐχωμαι. τὸ ᾱ μετὰ τοῦ φ. δαι
ἀφαγνίδαι καθαιρῶδαι λέγεται δὲ καὶ τὸ δολή-
ἀφανεοτέρους ἀθανεστέρους.
ἀφαρτερον. ταχυτέρους.
ἀφανασης. ἀνυπόστατος.
ἄφαδμος. ὁ μὴ ἀεσβῆων.
ἀφαβία. ἐρημουδία. ἀζηωνία.
ἀφεροῖος. ἡ ἀρυτεύσασος γῆ.
ἀφαδία. ἡ ἀπαρεύβημουδα ἔχθρα.
ἄφαλος. περὶ κεφαλαίᾳ μὴ ἔχουδα. ἀδαπδίβητος.
ἄφατον. ἄλεκτον. ἀρρητον. ἀμέτρητον πολύ.
ἀφαντὸ φαῦ. τὸ ἐκπυρὶ τοῦ λίδου.
ἄφανὰς. ὀκοδαινον.
ἀφαψων. νηδύδυμος. πρωτόδυμος.
ἀφάδδων. ψηλαφᾶν.
ἀφάπτων. προδημολλᾶν.
ἄφαν. αὐδέως.
ἀφαρᾶν ἀστον δαβεπνῶν. καὶ ἀπαρεβηπάτως πο-
ἀφαρεμα. ἀνάδημα. δῶρον.
ἀφαρεῖται ἀποβᾶ. ἐκπλᾶ. ἀποστρεῶ.
ἀφαρεδὸς. ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀρδὸς.
ἄφατὸν. πληγαῖς.
ἄφατος. ἀπολελυμένος.
ἄφατος. ὁ πλοῦτος.
ἀφελής. αὐκολος. ἁπλοῦς.
ἀφέξοντας. ἀποσηδοντας. καώδοντας.
ἀφαλχδαίη. κωλυδμίη.
ἀφαύστανος. ἀδύς.
ἀφαυσις. ἀπόλυδις ἀλαυδρεία.
ἀφαυδήδας. μὴ φαυδάμενος. κλαφρονήδας.
φαλακτος. ἀπαδρεφηδας.
ἀφᾶν. δυγχωρηδᾶν.
ἀφαμένος. πορρω καθημένος.
ἀφῆ. ψηλάφησις. ἡ χειρ. λέγεται δὲ καὶ ἡ χερὰ τῆς

ἀφθογῆ ἀρχης.
ἀφαλεία. ἀσχίνδρα. τοῦ ἱππουρέου.
ἀφηβηκότι. γηραδαντι, ὑπερβεβηκόλιζηὶ ἥβην, ἤγουν τὴν νεότητα.
ἀφηγᾶδαι. διηγῆσαι.
ἀφιλόξενος. ἀπανὸς. ὁ μὴ φιλῶν ξενὴν ἢ ὁδίζαν.
ἀφῆλικες. οἱ τὴν πρὼν ἥβην ὑπαρανα βαίνοντας, ἥλικους δὲ τῶν πρεσβυτέρων, ὧν προῒσταται οἱ νουθέτορες.
ἀφιξις. ἔλαυδι. παρουδία.
ἀφίκεται. παραγίνεται.
125. ἀφῆγμαι. παραγάγονα.
ἀφηέρωδαν. ἀνέδηκε τῷ δηῷ
ἀφίδρυδα. ἱδρυδὸν.
ἀφιλοκτημόνων. ἀναλήπτων.
ἀφυκὸς. λούδος. (Deest forte littera)
ἄφιλτον. ἄφιλτρο. ἀγαπερων.
ἄφλασα. τὰ ἀκροσόλια τῆς νεως.
ἄφλογιστος. ἄφλογος.
ἄφλοδος. ἀναχώρητος.
ἀφοβίωδις. ἀυδία. καθαίρεωδις.
ἀφορολόγητον. τὸ μὴ τελουν φόρον.
ἀφόρητον. ἀβάσακτον. δεινὸν. βίας.
ἀφόρδιον. ἡ ἀπαιδαρεβία. καὶ τὸ μὴ ἀχιωνα παλα-
ἀφοβιώδοπαν. ὀβίως καὶ καθηκόντως, ἀπο-
πληρώδοπαν. καὶ ἀφιλοσοφώδοπαν.
ἀφορωῦτας. ἀποβλάπτοντας.
ἀφορμη. προφάδις, αἰτία.
ἀφροδίδιον. ὄρνιον ἀφροδίτης. λαμβάνεται
δὲ ἐπὶ τῶν λαγωνικῶν ἐρωτικῶς διακαιμέ-
νων.
126. ἀφροδύνη. ἄγνοια. πωρία.
ἀφῆτωρ (sic! fe.) ὁ μὴ δυγγένειαν ἔχων.
ἄφοβία. ἐξις καθ' ἣν ἀνέκπληκτον ἔδηκεν πρὸς φόβον.
ἀφορία. βλάβη τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
ἀφορτισαι. ἀγαπερναι.
ἄφρεναι (sic! fe.) φρενᾶναι. πεπεφρονᾶι.
ἄφρασδος, ὁ διανοήτως.
ἄφρασον. ἀνεκδιήγητως.
ἄφυγκτον. δύννεφον.
ἄφυκτος. δυσχωρητος. ἄπαυστος. ἀκαθής.
ἄφυκα. ἀχαλλωπιδα. sic
ἄφυλλα. ἄγγειοφυλοι. (forte decrat littera)
ἄφυκτον. ὁ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν.
ἄφυσγατον. τὸ ἰλιῶδες καὶ δυσφατὸν
ἀφυκτους ἀνατροδεάσους.
ἀφυδίπονος. ἁπλοῦς.
ἄφυλλος. ἱερὸν. τὸ ᾱ μετὰ τοῦ χ. (forte deest littera)
ἀχάτης ἄφωνος μὴ κεχηνώς.
ἀχαίνη. σπέρμα παρδικόν.
ἀχαρεῖς. λυπηρὸν. μὴ χαρτινόν.

λάπαρας.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/33